

1012

UCHWAŁA Nr 627 RADY MINISTRÓW

z dnia 18 września 1954 r.

zmieniająca uchwałę z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie powołania Rady Programowej do Spraw Wystaw i Targów.

§ 1. W uchwale Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie powołania Rady Programowej do Spraw Wystaw i Targów (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-41, poz. 469, z 1952 r. Nr A-44, poz. 623 i z 1954 r. Nr A-39, poz. 534) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. 1. W skład Rady wchodzi:

przewodniczący: Minister Kultury i Sztuki,

zastępcy przewodniczącego:

podsekretarz stanu w Ministerstwie Handlu Zagranicznego,

podsekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa,

członkowie: podsekretarz stanu w Ministerstwie Handlu Wewnętrznego,

podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów,

Prezes Polskiej Izby Handlu Zagranicznego,

Prezes Rady Ministrów: w z. *H. Minc*

przedstawiciel, Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury,

„ Ministra Budownictwa Miast i Osiedli,

„ Ministra Spraw Zagranicznych,

„ Ministra Kultury i Sztuki,

„ Ministra Przemysłu Drobного i Rzemiosła.”;

2) w § 2 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przewodniczącego do obrad Rady Programowej w sprawach wystaw i targów o charakterze zagranicznym powołuje Prezes Rady Ministrów”.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów i zainteresowanym ministrom.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

1013

UCHWAŁA Nr 637 RADY MINISTRÓW

z dnia 18 września 1954 r.

w sprawie kolejowego lecznictwa pracowniczego.

Na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o włączeniu organizacji lecznictwa pracowniczego do państwowej administracji służby zdrowia (Dz. U. Nr 67, poz. 466) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Organizowanie i prowadzenie profilaktyki leczniczej i lecznictwa uprawnionych do świadczeń pracowników kolejowych i członków ich rodzin należy do organów kolejowej służby zdrowia.

2. Organy kolejowej służby zdrowia udzielają również opieki lekarskiej w zakresie wymienionym w ust. 1 osobom pobierającym świadczenia emerytalne przyznawane i wypłacane przez przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe” oraz członkom ich rodzin.

§ 2. Świadczenia lecznicze dla osób wymienionych w § 1 oraz członków ich rodzin nie mogą być niższe od świadczeń ustalonych w lecznictwie powszechnym.

§ 3. Kategorie pracowników, terminy obejmowania świadczeniami leczniczymi tych pracowników i członków ich rodzin oraz szczegółowy zakres i warunki udzielania świadczeń wymienionych w § 2 określa Minister Kolei w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Ministrem Finansów.

§ 4. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Kolei w porozumieniu z Ministrem Zdrowia.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *H. Minc*

1014

UCHWAŁA Nr 654 RADY MINISTRÓW

z dnia 18 września 1954 r.

w sprawie szczególnych uprawnień młodzieży górniczej zatrudnionej w kopalniach węgla.

W celu dalszej poprawy warunków pracy i szkolenia młodzieży, obierającej sobie zawód górniczy w kopalniach węgla, Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Absolwentom zasadniczych szkół górniczych zalicza się jeden rok do okresu pracy, wymaganego dla uzyskania specjalnego wynagrodzenia kwartalnego z „Karty Górnika”.

2. Absolwentom szkół przysposobienia górniczego zalicza się do tego okresu cały czas trwania nauki.

§ 2. 1. Upoważnia się Ministra Górnictwa, aby absolwentom zasadniczych szkół górniczych, wyszko-
nym w zawodach związanych z odbudową pokładów wę-
glowych, przyznawał kategorię zaszerzegowania osobiste-
go przysługującą młodszemu górnikowi — bezpośrednio
po ukończeniu nauki.

2. Absolwenci ci mogą być kierowani do akordowej
pracy w przodkach.

§ 3. 1. Absolwenci zasadniczych szkół górniczych
mogą być zatrudnieni na stanowiskach niższych aniżeli
młodszego górnika (lub młodszego rzemieślnika) najwy-
żej przez pół roku od dnia zatrudnienia.

2. W ciągu tego okresu półrocznego absolwentom
zasadniczych szkół górniczych wypłaca się różnicę po-
między płacą uzyskaną na stanowisku, na którym są
zatrudnieni, a płacą młodszego górnika (młodszego rze-
mieślnika).

3. Różnicę, o której mowa w ust. 2, oblicza się od
płac podstawowych bez nadwyżki i progresji akordowej.

§ 4. Po przepracowaniu półtora roku w kopalni
absolwent zasadniczej szkoły górniczej powinien być
dopuszczony do egzaminu uprawniającego do stanowiska
górnika.

§ 5. Dla młodych górników, aż do ukończenia lat
19, obniża się normy pracy o 40% w ciągu pierwszych
dwu miesięcy od zatrudnienia w charakterze górnika,
a w ciągu następnych dwu miesięcy — o 20%.

§ 6. Wynagrodzenie uczniów szkół przysposobienia
górniczego i szkół zaciągu pionierskiego za dniówkę

przepracowaną w kopalni w ramach praktycznej nauki
zawodu podwyższa się do 9 zł.

§ 7. Młodym robotnikom pracującym pod ziemią,
wstępującym w związki małżeńskie, którzy nie posiadają
mieszkania (lub mieszkają w domach młodego górnika
i hotelach robotniczych), jeżeli przepracowali dwa lata
w górnictwie węglowym pod ziemią:

- 1) gwarantuje się otrzymanie mieszkania w okresie naj-
wyżej jednego roku po zawarciu związku małżeń-
skiego,
- 2) przysługuje prawo do otrzymania pożyczki w wy-
sokości do 6.000 zł na zakup mebli i zagospodaro-
wanie się; pożyczka ta, zabezpieczona na zakupio-
nych meblach, spłacana będzie w 24 równych ratach
miesięcznych.

§ 8. 1. Minister Górnictwa przydzieli zasadnicze
szkoły górnicze do poszczególnych kopalni, które z tych
szkół uzupełniać mają kadry swoich wykwalifikowanych
robotników.

2. Z uczniami ostatniej klasy szkoły przydzielonej
do kopalni dyrektorzy kopalni zawierają umowy
o pracę na określonym stanowisku w kopalni na okres
co najmniej dwu lat. Uczniowie ci odbywać będą zajęcia
praktyczne zgodnie z programem nauczania w kopal-
niach, z którymi zawarli umowę, chyba że nie jest to
wskazane ze względu na szczególne warunki geologiczne
danej kopalni.

§ 9. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi
Górnictwa.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. H. Mine

1015

UCHWAŁA Nr 636 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 18 września 1954 r.

zmieniająca uchwałę nr 391 w sprawie zasad zatrudniania pracowników zamiejscowych w budownictwie i świadczeń z tym związanych.

§ 1. § 16 uchwały nr 391 Prezydium Rządu z dnia
16 czerwca 1954 r. w sprawie zasad zatrudniania pracow-
ników zamiejscowych w budownictwie i świadczeń z tym
związanych (Monitor Polski Nr A-64, poz. 831) otrzymuje
brzmienie:

„§ 16. Wykonanie uchwały porucza się właściwym
ministrom w terminie do dnia 31 sierpnia 1954 r., a dla
przedsiębiorstw robót telekomunikacyjnych nadzorowa-

nych przez Ministra Poczty i Telegrafów, przedsiębiorstw
elektryfikacji rolnictwa nadzorowanych przez Ministra
Rolnictwa oraz przedsiębiorstw budowy sieci nadzoro-
wanych przez Ministra Energetyki — w terminie do dnia
31 grudnia 1954 r.”

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia
z mocą od dnia 1 sierpnia 1954 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. H. Mine

1016

UCHWAŁA Nr 638 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 18 września 1954 r.

w sprawie zwrotu pracownikom jednostek gospodarki uspołecznionej kosztów związanych z odwołaniem z urlopu wypoczynkowego.

§ 1. 1. Pracownikowi jednostki gospodarki uspo-
łecznionej odwołanemu z urlopu wypoczynkowego przy-
sługuje zwrot kosztów poniesionych przez niego w zwią-
zku z odwołaniem z urlopu.

2. Zwrot kosztów obejmuje koszty podróży do
miejsca pobytu w czasie urlopu i z powrotem według

norm ustalonych dla podróży służbowych. W przypadku
gdy pracownik korzystał z wczasów prowadzonych przez
Fundusz Wczasów Pracowniczych albo przebywał w do-
mach wypoczynkowych lub kuracyjnych prowadzonych
przez inne uspołecznione jednostki organizacyjne, zwrot
kosztów obejmuje również opłaty uiszczane za okres nie